

КОРНІЄВСЬКИЙ Сергій Володимирович
канд. наук з держ. упр.,
спеціаліст відділу у справах молоді управління
молоді і спорту Дніпропетровської облдержадміністрації
ORCID: 0000-0001-5089-1006

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ: ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Досліджуються етапи становлення та розвитку українського законодавства з державного управління регіональним розвитком. Систематизуються нормативно-правові акти, які унормовують розвиток регіонів, та виявляються перспективи удосконалення зазначеної системи законів. Визначається, що гармонізація законодавства у сфері державного управління регіональним розвитком сприятиме вирішенню проблем взаємозв'язку між стратегічним та бюджетним плануванням, тобто з'явиться дієвий механізм практичної реалізації Державної стратегії регіонального розвитку. Також це забезпечить впровадження єдиного підходу до розроблення та реалізації стратегічних документів на місцевому рівні. Ще одним позитивним результатом зазначених дій може бути вирішення проблеми відсутності якісного моніторингу та оцінювання реалізації державної регіональної політики, що дозволить вчасно реагувати на проблеми розвитку регіонів.

Ключові слова: державна регіональна політика, регіональний розвиток, етапи становлення законодавства, інституційно-правове середовище, класифікація законодавства.

Постановка проблеми. Впровадження нової державної регіональної політики передбачає належне інтегроване функціонування основних складників цієї політики, серед яких провідне місце посідає створення системи нормативно-правових актів. Незважаючи на те що законодавство, яке унормовує регіональний розвиток, загалом сформоване, в умовах завершення реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади актуалізується необхідність прийняття деяких нових законів та внесення змін у низку чинних. Виконання цих кроків дозволить конвертувати децентралізацію та нову систему державної регіональної політики у прискорене економічне зростання територій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різноманітні інституційні аспекти проблем регіонального розвитку і регіональної політики широко досліджуються як у межах науки державного управління, так і вченими-економістами. Ідеться насамперед про праці таких українських і зарубіжних учених, як: В. Антонов, В. Бабаєв, О. Бобровська, М. Бутко, З. Варналій, В. Воротін, В. Геєць, М. Долішній, В. Керецман, М. Латинін, В. Мамонова, К. Мезенцев, М. Мельник, Ю. Наврузов, С. Романюк, А. Ткачук, О. Топчієв, Т. Уманець та ін., які визначають основні теоретико-методологічні засади управління регіональним розвитком і державної регіональної політики. Питанням нормативно-правового забезпечення місцевого та регіонального розвитку присвячені праці таких відомих науковців та дослідників, як: В. Бакуменко, О. Батанов, В. Борденюк, Т. Голікова, В. Кравченко, В. Куйбіда, М. Пухтинський та ін. Серед останніх публікацій потрібно відзначити роботи О. Бабінової, А. Кінщика, М. Кушнір, А. Маєва, В. Медвідь, М. Рябак. Але наведені автори не висвітлили період реформаційних перетворень останніх років.

Метою статті є дослідження етапів становлення та розвитку українського законодавства з державного управління регіональним розвитком, систематизація

нормативно-правових актів, які унормовують розвиток регіонів, та виявлення перспектив удосконалення зазначеної системи законів.

Викладення основного матеріалу. Аби зрозуміти можливості формування та реалізації державної регіональної політики щодо реформ у цій сфері, варто розглянути існуючу систему чинного законодавства в історичному контексті та вплив законодавчих актів на процеси розвитку. Протягом понад 20 років існування України як незалежної держави в країні створювалося законодавство у сфері публічного управління та регіонального розвитку. Але й досі воно остаточно не сформовано і перебуває на стадії становлення.

Проаналізувавши інституційно-правове середовище регіонального розвитку за період 1990 – 2011 рр., М. Кушнір запропонував такі етапи його становлення:

1) 1991 р. – травень 2006 р. – розробка засад державності, формування орієнтирів майбутнього регіонального розвитку держави;

2) червень 1996 р. – грудень 1999 р. – формування конституційних засад регіонального розвитку та управління;

3) січень 2000 р. – грудень 2004 р. – формування законодавчого поля держави щодо регіонального розвитку;

4) січень 2005 р. – грудень 2009 р. – законодавче та нормативно-правове унормування регіоналізму в Україні;

5) січень 2010 р. – грудень 2011 р. – становлення державної регіональної політики з визначенням відповідних пріоритетів [3].

Ураховуючи, що протягом 2012 – 2013 рр. відбувалися певні застійні явища, як у житті держави загалом, так і у сфері регіонального розвитку зокрема, можна запропонувати наступний етап становлення інституційно-правового середовища регіонального розвитку – з 2014 р. дотепер. Цей етап, який характеризується формуванням державної регіональної політики на основі європейських стандартів, здійснюється в умовах реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.

Розглянемо наведені етапи становлення нормативно-правового забезпечення державної регіональної політики більш докладно. Відлік розвитку законодавства у цій сфері розпочався з дня ухвалення у 2001р. Указу Президента України «Про Концепцію державної регіональної політики» [10], що дав поштовх створенню нормативно-правового забезпечення формування та реалізації державної регіональної політики. Документом, що визначав доручення різним державним органам з реалізації положень зазначеної концепції, стало розпорядження Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо реалізації Концепції державної регіональної політики» [9], яким затверджено план заходів з її реалізації. Пізніше в Україні з'явилися постанови Уряду «Про затвердження Порядку здійснення моніторингу показників розвитку регіонів, районів, міст республіканського в Автономній Республіці Крим і обласного значення для визнання територій депресивними» [7] та «Про затвердження Порядку підготовки, укладення та виконання угоди щодо регіонального розвитку і відповідної типової угоди» [8].

Вагомими стали Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» [11] та Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2015р., затверджена відповідною постановою Уряду [6]. Вони мали слугувати розробленню регіональних стратегій розвитку та угод між Урядом України та українськими регіонами в особі обласних рад і Верховної Ради Автономної Республіки Крим. На жаль, цього виявилось замало, оскільки значна частина заходів, передбачених означеними документами, залишилася не виконана. Зі значним запізненням були реалізовані і елементи інституційного характеру. Зокрема, у 2007 р. центральним органом виконавчої влади, відповідальним за реалізацію державної регіональної політики, визначено Міністерство регіонального розвитку та будівництва України. Проте створене міністерство, відповідно до концепції розвитку, не мало власних повноважень у цій сфері і ділило їх із Міністерством економіки. А після кількох реорганізацій (2010 –

2011 рр.) воно втратило повноваження у сфері державної регіональної політики.

Визначальні підходи до принципів державної регіональної політики на конституційному рівні закладені в кількох статтях Конституції України, зокрема в ст. 132 й ст. 95. Відповідно зазначено, що «територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, збалансованості соціально-економічного розвитку регіонів з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних та культурних традицій» і що «бюджетна система України будується на засадах справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства між громадянами і територіальними громадами» [2].

Отже, затвердженими в законодавстві принципами, що стосуються питань регіонального розвитку в Україні, мають бути: збалансованість регіонального розвитку; урахування регіональних особливостей; неупередженість та справедливість; орієнтування на громадянина та територіальну громаду (середовище проживання людини) [12].

Загалом існуюча в Україні система законодавства, яка стосується питань формування та реалізації державної регіональної політики, складається із кількох груп законодавчих актів. Є декілька підходів до визначення цих груп. Так, А. Кіншак подає таку систематизацію: загальне законодавство, спеціальне законодавство, бюджетне законодавство, планувальне законодавство, статусне законодавство, інвестиційне законодавство, законодавство окремих інструментів розвитку і законодавство для окремих територій [1]. Дослідник за основу пропонує взяти класифікацію законодавства, що формує юридичну рамку та впливає на регіональний розвиток, запропоновану А. Ткачуком [13] (табл. 1).

Узагальнюючи вищезазначене, можна стверджувати, що законодавство у сфері регіонального розвитку, яке сформувалося протягом 1991 – 2019 рр., спрямовано на створення цілісної та взаємоузгодженої системи, яка формує та реалізує державну регіональну політику і проекти регіонального розвитку, визначає та закріплює джерела його фінансування.

Уведення у правове поле держави Закону України «Про засади державної регіональної політики» [5] стало не тільки визначальним кроком до оформлення державної регіональної політики як однієї з провідних державних політик, а й доказовим сигналом спроможності української держави провести реформи у регіональному вимірі, що надзвичайно актуально з огляду на перспективи євроінтеграції України.

Закон України «Про засади державної регіональної політики» визначає основні правові, економічні, соціальні, екологічні, гуманітарні та організаційні засади державної регіональної політики як складової частини внутрішньої політики України. Зокрема, документ визначає мету, принципи та пріоритети державної регіональної політики, повноваження її суб'єктів, інструменти фінансового забезпечення та моніторингу. Серед нововведень – пункт, що передбачає участь неурядових установ – агенцій регіонального розвитку – у розробці та реалізації державної регіональної політики [4].

На основі зазначеного закону прийнято низку нормативно-правових актів, що стали цілісною системою законодавства з регіонального розвитку, яка має забезпечити європейські стандарти щодо формування і реалізації державної регіональної політики в Україні. Система документів для регіонального розвитку включає:

- Державну стратегію регіонального розвитку України;
- План заходів з реалізації державної стратегії регіонального розвитку України;
- регіональні стратегії розвитку;
- плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку;
- інвестиційні програми (проекти), спрямовані на розвиток регіонів (рисунок).

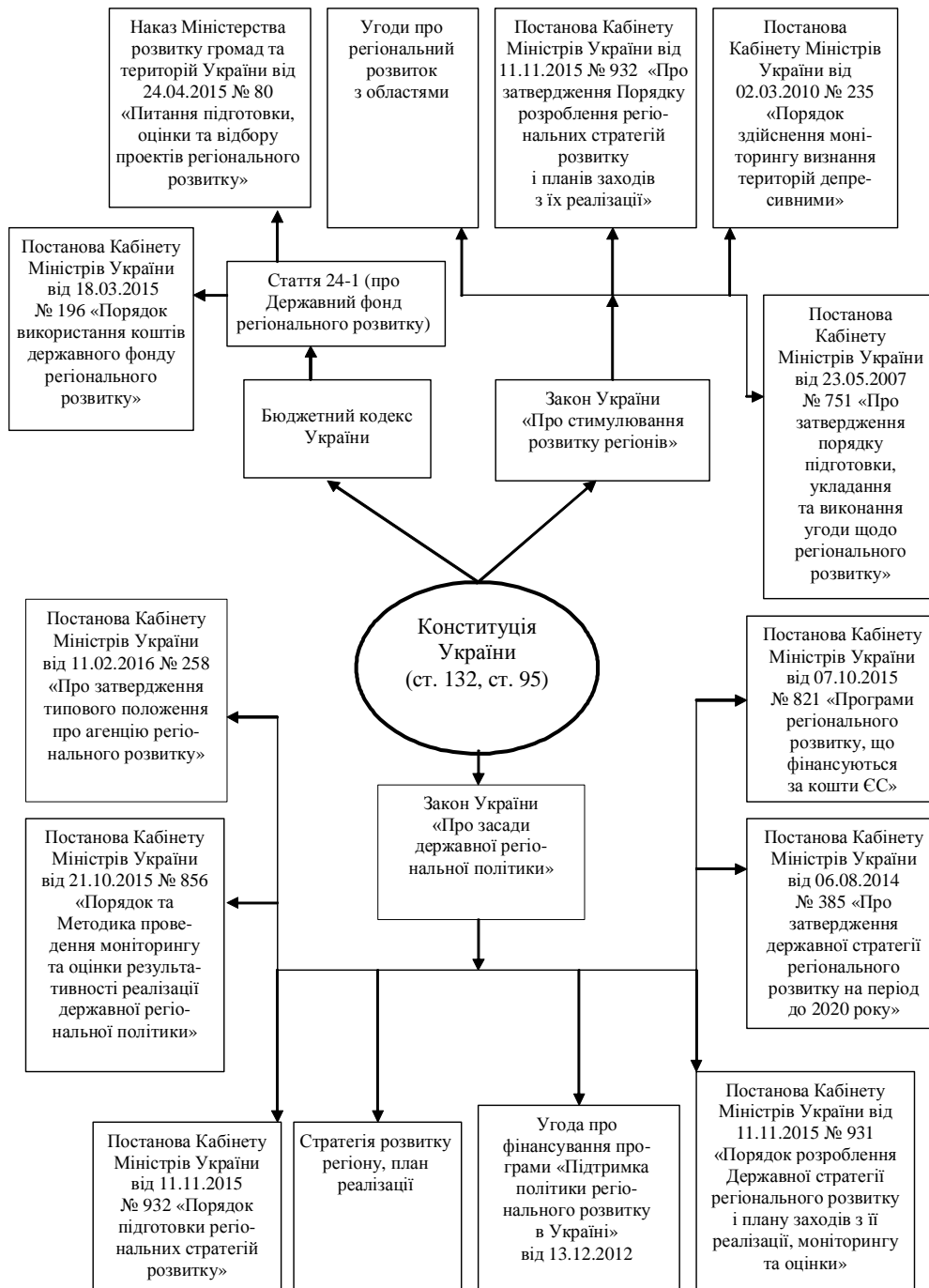
Таблиця 1

Класифікація законодавства, яке впливає на регіональний розвиток

Група законів	Нормативно-правові акти	Особливості впливу групи законів на державне управління регіональним розвитком
1 Законодавство для регіонального розвитку	2 «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики»; «Про засади державної регіональної політики»; «Про стимулювання розвитку регіонів». <i>Законодавство для окремих територій</i> «Про статус гірських населених пунктів в Україні»; «Про оголошення природних територій міста Миргорода Полтавської області курортом державного значення»; «Про оголошення природних територій міста Хмельника Вінницької області курортом державного значення»; «Про оголошення природних територій міста Бердянська Запорізької області курортом державного значення»; «Про оголошення природних територій міста Слов'янська Донецької області курортом державного значення»	3 Визначається сфера компетенції центрального органу виконавчої влади з регіонального розвитку. Визначається документальна основа реалізації державної регіональної політики. Визначаються повноваження суб'єктів державної регіональної політики
Статусне законодавство	«Про місцеве самоврядування в Україні»; «Про місцеві державні адміністрації»; «Про центральні органи виконавчої влади»	Визначається статус та повноваження органів влади в системі формування та реалізації державної регіональної політики та регіонального розвитку
Ресурсне законодавство	«Бюджетний кодекс»; «Податковий кодекс»; «Земельний кодекс». <i>Законодавство окремих інструментів розвитку</i> «Про державні цільові програми»; «Про державні цільові програми»; «Про індустріальні парки»; «Про концесії»; «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків»; «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг»; «Про наукові парки»; «Про державно-приватне партнерство»	Поява можливості в регіонах спрогнозувати можливі розміри фінансування регіонального розвитку на середньостроковому перспективу, зменшення політичних впливів на розміри такого фінансування

Закінчення табл.1

1	2	3
Інвестиційне законодавство	<p>«Про інвестиційну діяльність»; «Про захист іноземних інвестицій в Україні»; «Про іноземні інвестиції»; «Про Державну програму заохочення іноземних інвестицій в Україні»; «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)»; «Про підготовку та реалізацію інвестиційних проектів за принципом „єдиного вікна“»; «Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць»</p> <p><i>Законодавство про особливості інвестування в окремих територіях</i></p> <p>«Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Шостки Сумської області»; «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Чернігівській області»; «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території пріоритетного розвитку у Волинській області»; «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території пріоритетного розвитку та спеціальну економічну зону "Порт Крим"; «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Харкова»; «Про спеціальну (вільну) економічну зону "Порто-франко" на території Одеського морського торговельного порту»; «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Житомирській області»; «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області»; «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності у Закарпатській області»; «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області»</p>	<p>Регіони отримали механізм залучення інвестицій у регіональний розвиток. Хоча не визначаються вимоги щодо відповідності інвестиційного проекту стратегії розвитку регіону, але це можуть враховувати вже органи регіональної влади</p>
Законодавство для просторового планування	<p>«Про Генеральну схему планування території України»; «Про регулювання містобудівної діяльності»</p>	<p>Визначаються деякі особливості використання територій окремих регіонів та міст, які мають враховуватися під час розробки державної стратегії регіонального розвитку, регіональних стратегій, галузевих програм. Для планування регіонального розвитку важливою є вимога розробки схем планування території області та районів</p>

Законодавство для регіонального розвитку в Україні

Отже, європейська система державної регіональної політики сформована. Але потрібно зазначити, що є певні проблеми щодо дієвості цієї системи. Група радників з упровадження в Україні Програми «U-LEAD з Європою» визначила десять головних проблем (табл. 2) [13].

**Проблеми у сфері державної регіональної політики
та шляхи їх вирішення**

Сутність проблеми	Шляхи вирішення
1	2
Відсутність фінансування загальнодержавних цілей	
Від часу ухвалення у 2014 р. Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р. (ДСРР-2020) в Україні так і не профінансовано заходи для досягнення загальноукраїнських цілей, зокрема єдності українського простору, загальноукраїнської солідарності та міжрегіональної співпраці	Збільшення розміру Державного фонду регіонального розвитку до 1,5 % та спрямування 1/3 Державного фонду регіонального розвитку на загальнодержавні цілі відповідно до плану реалізації ДСРР-2020. Можливість фінансування пріоритетів, визначених урядом на плановий період, за рахунок коштів міжнародних донорів та кредитів
Непрогнозований розмір Державного фонду регіонального розвитку за фактом	
Недостатньо прогнозованим є розмір Державного фонду регіонального розвитку на плановий рік, адже незважаючи на те що ст. 24-1 ч. 1 визначає розмір фонду як 1 % видатків бюджету, ще не було жодного року, аби ця норма була дотримана	Шлях вирішення: визначити розмір Державного фонду регіонального розвитку як 1,5 % розміру Державного бюджету України року, що передує плановому. Встановити, що валовий регіональний продукт на особу визначається один раз на три роки. Розмір Державного фонду регіонального розвитку завжди буде чітко прорахованим і не виникатиме питання в регіонах щодо їхніх квот
Проекти сьогодні на сьогодні	
Перелік проектів регіонального розвитку затверджується в році, у якому вони мають реалізовуватись, що призводить досить часто до неможливості виконати проект до завершення бюджетного року, кошти повертаються до Державного бюджету України, або проект виконується неякісно	Проекти відбираються на рік вперед. Перелік проектів є додатком до Державного бюджету України. Проекти, які не увійшли до переліку, не фінансуються. Передбачити можливість оплати робіт векселями, які погашатимуться в міру надходження коштів. Це дисциплінує подавачів проектів і дасть змогу розпочинати реалізацію проектів з 1 січня поточного року
Непрозорий відбір проектів для Державного фонду регіонального розвитку за фактом	
Наявність елементів непрозорого відбору проектів на фінансування, а часом лобізму окремих політичних діячів, державних службовців чи інших учасників комісій з оцінювання та відбору проектів при визначенні проектів на фінансування. На учасників комісій не поширюється положення про «конфлікт інтересів»	Уточнити вимоги щодо оцінювання проектів в онлайн режимі, увести правило конфлікту інтересів, передбачити можливості апеляції рішень комісій в окремих випадках до Мінрегіону
Піар на державних коштах	
Незважаючи на те що кожен рік у різних регіонах України за кошти Державного фонду регіонального розвитку реалізуються сотні проектів, завдяки яким будуються мости, школи, дитячі садки чи лікарні, жоден із цих об'єктів не ідентифікується як такий, що збудований за кошти держави	Затвердити постановою уряду «брендбук» для маркування об'єктів чи заходів, що фінансуються з Державного фонду регіонального розвитку

1	2
Справедливість розподілу коштів 20 % Державного фонду регіонального розвитку	
Розподіл коштів між регіонами, рівень валового регіонального продукту на душу населення у яких менший ніж 75 % загальноукраїнського показника, не враховує їх реальний валовий регіональний продукт	Кошти, отримані регіоном із 20 % Державного фонду регіонального розвитку, не використовуються власне на розвиток і в тих територіях, де це найбільш потрібно. Слід передбачити при розподілі коштів Державного фонду регіонального розвитку два показники – чисельність населення та територію регіону при розподілі 20 %, враховувати рівень валового регіонального продукту регіону та використовувати додатковий транш виняткового на проєкти, що стимулюють економічне зростання
Проекти регіонального розвитку здебільшого не базуються на технічних завданнях	
Більшість проєктів, що подаються на фінансування з Державного фонду регіонального розвитку, стосуються винятково соціальної сфери і пов'язані з будівництвом чи ремонтом об'єктів соціальної сфери. Комплексні проєкти, які передбачалися технічними завданнями і включають фінансування не тільки «твердої інфраструктури», здебільшого відхиляються регіональними комісіями	Уточнити вимоги до оцінювань проєктів, увести обмеження на мінімальний розмір проєкту, обмежити фінансування проєктів під одну стратегічну мету (не більше ніж 60 % від квоти регіону на один рік)
Конкуруючі закони	
Реалізація та фінансування політики через угоди щодо регіонального розвитку. Реалізація політики через систему стратегічних планувальних документів та фінансування через Державний фонд регіонального розвитку	Гармонізувати закони, внести зміни до них та до Бюджетного кодексу України
Не визначені типи «проблемних територій»	
території з обмеженою доступністю; території з низькою щільністю населення; гірські території; прикордонні території з особливим режимом кордону (Російська Федерація та Придністров'я); території, прилеглі до зони розмежування на Донбасі; території, що підлягають реструктуризації	Передбачити визначення типів територій та інструментів їх розвитку в новій редакції закону «Про стимулювання розвитку регіонів»
Загальне законодавство не враховує потреби в державній регіональній політиці	
Закони України «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики України» та «Про засади національної безпеки» не оперують викликами щодо міжрегіональної відчуженості та проблем з існуванням єдиного державного простору в межах усієї території держави, що створює непорозуміння в координації державної регіональної політики. Це також стосується і низки інших законів	Внести необхідні зміни до загального та статусного законодавства щодо викликів у сфері державної регіональної політики та координації діяльності органів виконавчої влади та державних програм у регіонах

Гармонізація законодавства сприятиме вирішенню проблем слабкого зв'язку між стратегічним та бюджетним плануванням, тобто з'явиться дієвий механізм практичної реалізації Державної стратегії регіонального розвитку. Буде забезпечено впровадження єдиного підходу до розроблення та реалізації стратегічних документів на місцевому рівні. Фактично в різних громадах працюють різні проєкти міжнародної технічної допомоги, що допомагають громадам створювати стратегії за різними принципами і шаблонами. Ще одним позитивним результатом зазначених дій може бути вирішення проблеми відсутності якісного моніторингу та оцінювання реалізації державної регіональної політики, що дозволить вчасно реагувати на проблеми розвитку регіонів.

Висновки:

1. Законодавство у сфері публічного управління та регіонального розвитку остаточно не сформовано і перебуває на стадії становлення.
2. Аналіз інституційно-правового середовища регіонального розвитку дозволяє виділити шість етапів його становлення, останній з яких характеризується формуванням державної регіональної політики на основі європейських стандартів та здійснюється в умовах реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.
3. Загалом існуюча в Україні система законодавства, яка стосується питань формування та реалізації державної регіональної політики складається із кількох груп законодавчих актів. Запропоновано таку систематизацію: законодавство для регіонального розвитку, статусне законодавство, ресурсне законодавство, інвестиційне законодавство і законодавство для просторового планування. Визначено особливості впливу зазначених груп законів на державне управління регіональним розвитком.
4. Європейська система державної регіональної політики сформована, але існують певні проблеми, які стосуються дієвості цієї системи (наведені десять основних проблем та запропоновані шляхи їх вирішення).
5. Гармонізація законодавства сприятиме вирішенню таких питань:
 - слабкий взаємозв'язок між стратегічним та бюджетним плануванням;
 - відсутність дієвого механізму практичної реалізації Державної стратегії регіонального розвитку;
 - впровадження єдиного підходу до розроблення та реалізації стратегічних документів на місцевому рівні;
 - відсутність якісного моніторингу та оцінювання реалізації державної регіональної політики, що дозволить вчасно реагувати на проблеми розвитку регіонів.

Список бібліографічних посилань

1. Кіншак А. В. Нормативно-правове забезпечення розвитку державної регіональної політики України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 13 – 14. С. 100 – 105.
2. Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96 – вр.
3. Кушнір М. О. Етапи розвитку українського регіоналізму: інституційно-правові етапи. *Теорія та практика державного управління*. 2011. Вип. 4. С. 56 – 63.
4. Маєв А. Державна регіональна політика в Україні: передумови, цілі, законодавче забезпечення. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2015. Вип. 2. С. 168 – 179.
5. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 5 лют. 2015 р. № 156-VIII. URL: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/156-19.
6. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 21 лип. 2006 р. № 1001. URL: zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1001-2006-п.
7. Про затвердження Порядку здійснення моніторингу показників розвитку регіонів,

районів, міст республіканського в Автономній Республіці Крим і обласного значення для визнання територій депресивними: Постанова Кабінету Міністрів України від 24 черв. 2006 р. № 860. URL: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/860-2006-p.

8. Про затвердження Порядку підготовки, укладення та виконання угоди щодо регіонального розвитку і відповідної типової угоди: Постанова Кабінету Міністрів України від 23 трав. 2007 р. № 751. URL: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/751-2007-p.

9. Про заходи щодо реалізації Концепції державної регіональної політики: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 верес. 2001 р. № 437-р. URL: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/437-2001-p.

10. Про Концепцію державної регіональної політики: Указ Президента України від 25 трав. 2001 р. № 341/2001. URL: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/341/2001.

11. Про стимулювання розвитку регіонів: Закон України від 8 верес. 2005 р. № 2850–IV. URL: www.zakon.rada.gov.ua>laws/show/2850–15.

12. Регіональний розвиток та державна регіональна політика в Україні: стан і перспективи змін у контексті глобальних викликів та європейських стандартів політики. Аналітичний звіт. Київ: [б. в.], 2014. 452 с.

13. Ткачук А. Державна регіональна політика в нових умовах: законодавче реагування. Завдання на найближчий період. URL: www.u-lead.org.ua.

List of references

1. Kinshchak A. V. Normatyvno-pravove zabezpechennia rozvytku derzhavnoi rehionalnoi polityky Ukrainy. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. 2015. № 13 – 14. P. 100 – 105 [in Ukrainian].

2. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28 cherv. 1996 r. № 254k/96-VR. URL: zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96 – vr [in Ukrainian].

3. Kushnir M. O. Etapy rozvytku ukrainskoho rehionalizmu: instytutsiino-pravovi etapy. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*. 2011. Vyp. 4. P. 56 – 63 [in Ukrainian].

4. Maiev A. Derzhavna rehionalna polityka v Ukraini: peredumovy, tsili, zakonodavche zabezpechennia. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia*. 2015. Vyp. 2. P. 168 – 179 [in Ukrainian].

5. Pro zasady derzhavnoi rehionalnoi polityky: Zakon Ukrainy vid 5 liut. 2015 r. № 156-VIII. URL: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/156-19 [in Ukrainian].

6. Pro zatverdzhennia Derzhavnoi stratehii rehionalnoho rozvytku na period do 2015 roku: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21 lyp. 2006 r. № 1001. URL: zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1001-2006-p [in Ukrainian].

7. Pro zatverdzhennia Poriadku zdiisnennia monitorynhu pokaznykiv rozvytku rehioniv, raioniv, mist respublikanskoho v Avtonomnii Respublitsi Krym i oblasnoho znachennia dlia vyznannia terytorii depresyvnymy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 24 cherv. 2006 r. № 860. URL: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/860-2006-p [in Ukrainian].

8. Pro zatverdzhennia Poriadku pidhotovky, ukladennia ta vykonannia uhody shchodo rehionalnoho rozvytku i vidpovidnoi typovoi uhody: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 23 trav. 2007 r. № 751. URL: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/751-2007-p [in Ukrainian].

9. Pro zakhody shchodo realizatsii Kontseptsii derzhavnoi rehionalnoi polityky: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 13 veres. 2001 r. № 437-r. URL: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/437-2001-r [in Ukrainian].

10. Pro Kontseptsiiu derzhavnoi rehionalnoi polityky: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 25 trav. 2001 r. № 341/2001. URL: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/341/2001 [in Ukrainian].

11. Pro stymuliuvannia rozvytku rehioniv: Zakon Ukrainy vid 8 veres. 2005 r. № 2850–IV. URL: www.zakon.rada.gov.ua>laws/show/2850–15 [in Ukrainian].

12. Rehionalnyi rozvytok ta derzhavna rehionalna polityka v Ukraini: stan i perspektyvy zmin u konteksti hlobalnykh vyklykiv ta yevropeiskykh standartiv polityky. *Analitychnyi zvit*. Kyiv: [b. v.], 2014. 452 p. [in Ukrainian].

13. Tkachuk A. Derzhavna rehionalna polityka v novykh umovakh: zakonodavche reahuvannia. Zavadannia na naiblyzhchyi period. URL: www.u-lead.org.ua [in Ukrainian].

KORNIEVSKYI Serhii

PhD in Public Administration,

Specialist in Subdivision of Youth Issues in Department

of Youth and Sports Dnipropetrovsk Regional State Administration

**LEGAL FUNDAMENTALS OF PUBLIC ADMINISTRATION
FOR REGIONAL DEVELOPMENT: STAGES OF FORMATION
AND PERSPECTIVES FOR IMPROVEMENT**

The article examines the stages of formation and development of Ukrainian legislation on directorate for regional development. The regulatory legal acts, which fix norms of regional development, are systematised, as well as the improvement perspectives for the mentioned legal system were identified.

The author has defined that the legal harmonization in the field of state directorate for regional development will facilitate a solution to the problem of a weak interconnection between strategic and budget planning, that is, a viable mechanism of practical implementation of state directorate for regional development will appear. Also, the introduction of common approach in developing and implementing the strategic documents at a local level will be ensured. Another positive result of the mentioned actions can be a solution to the following problem: the absence of qualitative monitoring and estimation of state regional politics implementation; this will enable to respond timely to the problems of regional development.

The study revealed that the legislation in the field of public administration and regional development has not been fully established and is in a formative stage.

The legal harmonization will contribute to the solution of the following issues:

- a weak interconnection between strategic and budget planning;
- the absence of a viable mechanism of practical implementation of state directorate for regional development;
- ensuring the introduction of common approach in developing and implementing the strategic documents at a local level;
- solving the problem of the absence of qualitative monitoring and estimation of state regional politics implementation, what will enable to respond timely to the problems of regional development.

Key words: state regional politics, regional development, formation stages of the legislation, institutes-legal environment, classification of legislation.

Надійшла до редколегії 07.08.20